T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2025/331
KARAR NO : 2025/524
KARAR TR : 22/09/2025

ÖZET: Ceza soruşturması sırasında gözaltı süresince kötü muameleye ve hakarete maruz kaldığı ileri sürülerek, uğranılan zararın giderilmesi istemiyle açılan manevi tazminat davasının, İDARİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : F. K.
Vekili : Av. M. S.
Davalı : Emniyet Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. B. T.

I. DAVA KONUSU OLAY

1. Davacı vekili müvekkilinin Adana İl Emniyet Müdürlüğü Gasp Büro Amirliğinde 29/06/2020 tarihinde uygulanan gözaltı işlemi sonrasında, ifadesinin alındığı süreçte onur ve haysiyet kırıcı muameleye, yoğun işkence ve eziyete maruz kaldığından bahisle duyulan elem ve ızdıraba karşılık gelmek üzere 75.000 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden tazminine karar verilmesi istemiyle, Adana İl *Emniyet* Müdürlüğünü hasım göstererek idari yargı yerinde dava açmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞA İLİŞKİN BAŞVURU SÜRECİ

A. İdari Yargıda

2. Adana 3. İdare Mahkemesince davanın doğru hasım olan Emniyet Genel Müdürlüğü husumetiyle incelenmesi gerektiğinden, Adana İl Emniyet Müdürlüğü hasım mevkiinden çıkarılıp, Emniyet Genel Müdürlüğü hasım mevkiine alınmıştır.

3. **Adana 3. İdare Mahkemesi 10/01/2024 tarih ve E.2023/2445, K.2024/23 sayılı kararı** ile, davacı hakkında cumhuriyet savcısı tarafından verilen gözaltı kararı kapsamında ve kolluk personelinin adli görevleri sırasında gerçekleştirdikleri iddia olunan eylemleri nedeniyle, uğranıldığı ileri sürülen manevi zararın tazmini isteminden kaynaklandığı anlaşılan davanın görüm ve çözümünün, adli yargıya ait olduğu gerekçesiyle davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-(a) maddesi uyarınca görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir:

> "*..Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 29/06/2020 tarihinde gerçekleşen bir öldürmeye teşebbüs olayı ile ilgili olarak ilk olarak bilgi sahibi sıfatıyla Adana İl Emniyet Müdürlüğü Gasp Büro Amirliğine getirildiği, ilerleyen süreçte ilgili cumhuriyet savcısının gözaltı kararı sonrasında ifadesinin alınması sırasında polis memurları tarafından onur ve haysiyet kırıcı muameleye, yoğun işkence ve eziyete maruz bırakıldığından bahisle duyulan elem ve ızdıraba karşılık gelmek üzere 75.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden tazminine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmaktadır.*
>
> *Uyuşmazlık konusu olayda, davacı hakkında cumhuriyet savcısı tarafından verilen gözaltı kararı kapsamında ve kolluk personelinin adli görevleri sırasında gerçekleştirdikleri iddia olunan eylemleri nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen manevi zararın tazmini isteminden kaynaklandığı anlaşılan davanın görüm ve çözümünün, adli yargıya ait olduğu sonucuna*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

ulaşılmıştır.

Nitekim benzer bir uyuşmazlıkta Uyuşmazlık Mahkemesi'nin vermiş olduğu 30.05.2022 tarih ve E:2022/211, K:2022/295 sayılı kararı da bu yöndedir.

Açıklanan nedenlerle; davanın, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 15/1-(a) maddesi uyarınca görev yönünden reddine..."

4. Davacı vekili bu kez, aynı istemle adli yargı yerinde dava açmıştır.

B. Adli Yargıda

5. Adana 14. Asliye Hukuk Mahkemesi 10/12/2024 tarih ve E.2024/170, K.2024/545 sayılı kararı ile, adli bir işlemin yerine getirilmesi nedeniyle uğranılan zararın tazminine yönelik davanın çözüm yerinin adli yargı yeri olduğu ancak yasal düzenleme sonrası zararın 29/6/2020 tarihinde meydana geldiği görülerek zarara uğrayanın oturduğu yer Ağır Ceza Mahkemesinin görevli olduğu kanaati ile davanın usulden reddine karar vermiş, bu karara karşı istinaf yoluna başvurulmuştur.

6. **Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi 04/03/2025 tarih ve E.2025/376, K.2025/546 sayılı kararı** ile, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kısmen kabul - kısmen reddi ile, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353/1-b/2. maddesi hükmü uyarınca düzelterek yeniden esas hakkında karar verilmek üzere Adana 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 10/12/2024 tarih ve E.2024/170, K.2024/545 sayılı kararının kaldırılmasına, Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353. maddesinin 1. fıkrası (b) bendinin 2. maddesi uyarınca düzeltilerek yeniden esas hakkında karar verilmesi gerektiği anlaşılmakla; HMK'nın 114/1-b ve 115. maddeleri gereğince davanın dava şartı yokluğu nedeniyle usulden reddine, miktar itibariyle kesin olarak karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir. Kararın ilgili kısmı şöyledir :

"...GEREĞİ DÜŞÜNÜLDÜ:

Tarafların iddia ve savunmalarının özeti:

DAVA: Davacı vekili dava dilekçesinde özetle; Müvekkili hakkında 29.06.2020 tarihinde emniyet mensuplarınca gözaltı işlemi uygulandığını ve Adana İl Emniyet Müdürlüğü Gasp Büro Amirliğine getirildiğini, burada müvekkiline onur ve haysiyetini hiçe sayar türden hakaretler edildiğini, kolunda kemik kırığı oluşacak şekilde yaralandığını ve açıkça eziyet edildiğini, bu olay nedeniyle polis memurları O. Ö. ve M. A. tarafından görevleri sırasında müvekkiline karşı yaralama ve hakaret eylemlerini gerçekleştirmeleri nedeniyle Adana 31. Asliye Ceza Mahkemesinin 2021/267 E.- 2023/225 K. Sayılı dosyasında yapılan yargılama sonucu 30.05.2023 tarihli celsede sanıkların ayrı ayrı cezalandırılmalarına karar verildiğini beyan ederek davanın kabulü ile 75.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı idareden alınarak müvekkiline verilmesine, yargılama gideri ile vekalet ücretinin davalı üzerinde bırakılmasına karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

CEVAP: Davalı vekili cevap dilekçesinde özetle; Zamanaşımı ve husumet itirazında bulunduklarını, davacının dava dilekçesindeki tüm iddiaların mesnetsiz olup; kabulünün mümkün olmadığını, Asayiş Şube Müdürlüğü'nün 13.05.2024 tarihli ve 3306 sayılı yazısında belirtildiği üzere; davacı tarafın masaya vurduğu sırada kolunun kırıldığını, bu husus dikkate alındığında müvekkili idarenin herhangi bir kusurunun veya sorumluluğunun olmadığını, davacı taraf her ne kadar ceza yargılaması kapsamında görevli polis memurlarının ceza aldığını ileri sürmüş ise de; söz konusu ceza yargılamasında eksik inceleme neticesinde böyle bir kararın verildiğini, davacı tarafın iddia ettiği zarara neden olayın idarenin eyleminden kaynaklandığına dair bir bulgunun bulunmadığını beyan ederek davanın reddine karar verilmesini talep etmiştir.

İLK DERECE MAHKEMESİ KARARININ ÖZETİ: Mahkemece zarara uğrayanın oturduğu yer Ağır Ceza Mahkemesi'nin görevli olduğu gerekçesiyle davanın usulden reddine karar verilmiştir.

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

İLERİ SÜRÜLEN İSTİNAF NEDENLERİ: Karara karşı davacı vekili; Adana 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 10.12.2024 tarih 2024/170 Esas - 2024/545 Karar sayılı kararı ve kararın hukuki dayanağının usul ve yasaya aykırı olduğunu, İlk derece mahkemesi tarafından somut olayın yanlış değerlendirilip dosyanın esasına geçilmeden red kararı verilmiş olduğunu belirterek kararın kaldırılmasını talep etmiştir.

DELİLLERİN DEĞERLENDİRİLMESİ VE GEREKÇE:

Dava, davalı kurumda görevli polis memurları tarafından gerçekleştirilen haksız fiile dayalı manevi tazminat istemine ilişkindir.

İlk derece mahkemesince zarara uğrayanın oturduğu yer Ağır Ceza Mahkemesi'nin görevli olduğu gerekçesiyle davanın davanın usulden reddine karar verilmiştir.

Hükmü davacı vekili istinaf etmiştir.

Davacı vekilinin göreve ilişkin istinaf başvurusunun incelenmesinde;

Adana 31.Asliye Ceza Mahkemesi'nin 2021/267 Esas, 2023/225 Karar sayılı dosyasında, katılan (davacı) F. K., sanıklar (davalı idarenin görevli polis memurları) G. K., O. Ö. ve M. A. olduğu, suçun zor kullanma yetkisine ilişkin sınırın aşılması suretiyle kasten yaralama suçu olduğu, sanık polis memurları O. Ö. ve M. A. hakkında yapılan yargılama neticesinde katılana karşı zor kullanma yetkisine ilişkin sınırın aşılması suretiyle kasten yaralama suçunu işledikleri sabit görülmekle neticeten 11 ay 20 gün hapis cezası ile cezalandırılmalarına, haklarında verilen hükmün açıklanmasının geri bırakılmasına karar verilmiş olup, hükmün sanık O. Ö. yönünden itiraz edilmeksizin 18/10/2023 tarihinde, sanık M. A. yönünden yapılan itirazın reddi ile 13/10/2023 tarihinde kesinleşmiş olduğu anlaşılmıştır.

6100 sayılı HMK'nun 114.maddesinde dava şartları sıralanmış olup; "(1) a) Türk mahkemelerinin yargı hakkının bulunması, b) Yargı yolunun caiz olması, c) Mahkemenin görevli olması, ç) Yetkinin kesin olduğu hâllerde, mahkemenin yetkili bulunması, d) Tarafların, taraf ve dava ehliyetine sahip olmaları; kanuni temsilin söz konusu olduğu hâllerde, temsilcinin gerekli niteliğe sahip bulunması, e) Dava takip yetkisine sahip olunması, f) Vekil aracılığıyla takip edilen davalarda, vekilin davaya vekâlet ehliyetine sahip olması ve usulüne uygun düzenlenmiş bir vekâletnamesinin bulunması, g) Davacının yatırması gereken gider avansının yatırılmış olması, ğ) Teminat gösterilmesine ilişkin kararın gereğinin yerine getirilmesi, h) Davacının, dava açmakta hukuki yararının bulunması, ı) Aynı davanın, daha önceden açılmış ve hâlen görülmekte olmaması, i) Aynı davanın, daha önceden kesin hükme bağlanmamış olması" şeklinde düzenlenmiştir.

Davalı Adana İl Emniyet Müdürlüğü bir kamu tüzel kişiliği olup; kural olarak, işlem ve eylemleri kamusal nitelik taşır. Görevin hiç veya gereği gibi yerine getirilmemesi hizmet kusuru niteliğindedir. Somut olayda davacı F. K.'ın, idarenin görevli polis memurlarının, göz altı ve ifade alma esnasında kolu kırılmak suretiyle zor kullanma yetkisine ilişkin sınırın aşılması yoluyla kasten yaralama eylemine maruz kaldığı belirtilmiştir. İdare'nin hizmet kusurundan doğan zararlardan dolayı; İdari Yargılama Usulü Yasası'nın 2/1-b maddesi gereğince İdare'ye karşı idari yargı yerinde tam yargı davası açılması gerekir. Görev sorunu, açıkça veya hiç ileri sürülmese de kendiliğinden (re'sen) dikkate alınır. Mahkemece görevli mahkemenin Ağır Ceza Mahkemesi olduğundan bahisle davanın usulden reddine karar verilmiş ise de, davanın usulden reddine yönelik karar yerinde görülmekle birlikte dava şartı noksanlığı mahkemenin görevine ilişkin olmayıp yargı yolunun caiz olmamasına yönelik olduğundan, idari yargıda dava açılması gerektiği kanaatine varılmakla davacı vekilinin istinaf başvurusu bu yönüyle kabul edilmiştir.

HMK'nın 355. Maddesi gereği, kamu düzenine aykırılık teşkil eden hususlar hariç tutularak, istinaf neden ve gerekçeleri ile sınırlı olmak üzere yapılan incelemede;

HMK 353/1-b-2 maddesine göre "Yargılamada eksiklik bulunmamakla beraber, kanunun olaya uygulanmasında hata edilip de yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde veya kararın gerekçesinde hata edilmiş ise düzelterek yeniden esas hakkında" duruşma yapılmadan karar verilebileceği düzenlenmiştir. Dosya kapsamına göre yeniden yargılama yapılmasına gerek bulunmadığı, davacı vekilinin istinaf başvurusunun kabulü ile idari yargıda dava açılması gerektiğinden davanın usulden reddine karar verilmek üzere HMK'nın 353/1-b.2 maddesi uyarınca ilk derece mahkemesi kararının kaldırılmasına karar verilmesi gerekmiş olup aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-Davacı vekilinin istinaf başvurusunun KISMEN KABUL - KISMEN REDDİ ile,

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 353/1-b/2. maddesi hükmü uyarınca düzelterek yeniden esas hakkında karar verilmek üzere Adana 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 10/12/2024 tarih ve 2024/170 Esas, 2024/545 Karar sayılı kararının KALDIRILMASINA,

-Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 353.maddesinin 1.fıkrası (b) bendinin 2.maddesi uyarınca düzelterek yeniden esas hakkında karar verilmesi gerektiği anlaşılmakla;

2-HMK'nın 114/1-b ve *115. maddeleri gereğince davanın dava şartı yokluğu nedeniyle USULDEN REDDİNE, ..."*

7. Davacı vekili verdiği dilekçe ile, 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesine göre doğduğunu öne sürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi amacıyla dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesini talep etmiş, buna karşılık Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi 18/04/2025 tarih ve E.2025/376, K.2025/546 sayılı ek karar ile; Adana 3. İdare Mahkemesinin davacının, davalının hizmet kusuru nedeniyle uğranılan maddi zararın açmış olduğu tazminat davasında vermiş olduğu görevsizlik kararının kesinleşmiş olması nedeni ile Dairelerinin 04/03/2025 tarihli kararında Adana 14. Asliye Hukuk Mahkemesinin 10/12/2024 tarih ve E.2024/170, K.2024/545 sayılı kararının kaldırılmasına ve HMK'nın 114/1-b ve 115. maddeleri gereğince davanın dava şartı yokluğu nedeniyle usulden reddine karar vermiş, söz konusu tazminatın tam yargı yolu ile idare mahkemesinde talep edilebileceği kanaatine varıldığından, 2247 sayılı Kanun'un 19. ve 20. maddeleri gereğince davacı tarafından açılan tazminat davasında görevli yargı yolunun belirlenmesi bakımından dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi ile dosyanın incelenmesinin 2247 sayılı Kanun'un 20. maddesi gereğince Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından görevli yargı yolunun belirlenmesine kadar bekletici mesele yapılmasına, karar vermiştir.

8. Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesinin 13/05/2025 tarih ve E.2025/376 sayılı üst yazı ile, adli yargı dava dosyası ve idari yargı dava dosyasına esas UYAP çıktılarını Uyuşmazlık Mahkemesine göndermiştir.

III. İLGİLİ HUKUK

9. Anayasa'nın *"Yargı yolu"* başlıklı 125. maddesinin birinci fıkrasının ilk cümlesi ile aynı maddenin son fıkrası şöyledir:

"İdarenin her türlü eylem ve işlemlerine karşı yargı yolu açıktır.
(...)
İdare, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlüdür."

10. Anayasa'nın "*Hâkimlik ve savcılık mesleği*" başlıklı 140. maddesinin altıncı fıkrası şöyledir:

"Hâkimler ve savcılar idarî görevleri yönünden Adalet Bakanlığına bağlıdırlar."

11. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun *"Tanımlar"* başlıklı 2. maddesinin ilgili kısımları şöyledir:

"(1) Bu Kanunun uygulanmasında;
….…..…
e) Soruşturma: Kanuna göre yetkili mercilerce suç şüphesinin öğrenilmesinden iddianamenin kabulüne kadar geçen evreyi,
….…..…..
İfade eder."

12. 5271 sayılı Kanun'un *"Yakalama ve yakalanan kişi hakkında yapılacak işlemler"*

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

başlıklı 90. maddesi şöyledir:

"(1) Aşağıda belirtilen hâllerde, herkes tarafından geçici olarak yakalama yapılabilir:

a) Kişiye suçu işlerken rastlanması.

b) Suçüstü bir fiilden dolayı izlenen kişinin kaçması olasılığının bulunması veya hemen kimliğini belirleme olanağının bulunmaması.

(2) Kolluk görevlileri, tutuklama kararı veya yakalama emri düzenlenmesini gerektiren ve gecikmesinde sakınca bulunan hâllerde; Cumhuriyet savcısına veya âmirlerine derhâl başvurma olanağı bulunmadığı takdirde, yakalama yetkisine sahiptirler.

(3) Soruşturma ve kovuşturması şikâyete bağlı olmakla birlikte, çocuklara, beden veya akıl hastalığı, malûllük veya güçsüzlükleri nedeniyle kendilerini idareden aciz bulunanlara karşı işlenen suçüstü hallerinde kişinin yakalanması şikâyete bağlı değildir.

(4) (Değişik: 25/5/2005 – 5353/7 md.) Kolluk, yakalandığı sırada kaçmasını, kendisine veya başkalarına zarar vermesini önleyecek tedbirleri aldıktan sonra, yakalanan kişiye kanunî haklarını derhal bildirir.

(5) (Değişik: 25/5/2005 – 5353/7 md.) Birinci fıkraya göre yakalanıp kolluğa teslim edilen veya ikinci fıkra uyarınca görevlilerce yakalanan kişi ve olay hakkında Cumhuriyet savcısına hemen bilgi *verilerek, emri doğrultusunda işlem yapılır.*

(6) Yakalama emrine konu işlemin yerine getirilmesi nedeniyle yakalama emrinin çıkarılma amacının ortadan kalkması durumunda mahkeme, hâkim veya Cumhuriyet savcısı tarafından yakalama emrinin derhâl iadesi istenir."

13. 5271 sayılı Kanun'un *"Gözaltı"* başlıklı 91. maddesinin ilgili ilk dört fıkrası şöyledir:

"(1) Yukarıdaki maddeye göre yakalanan kişi, Cumhuriyet Savcılığınca bırakılmazsa, soruşturmanın tamamlanması için gözaltına alınmasına karar verilebilir. (Değişik ikinci cümle: 25/5/2005 – 5353/8 md.) Gözaltı süresi, yakalama yerine en yakın hâkim veya mahkemeye gönderilmesi için zorunlu süre hariç, yakalama anından itibaren yirmidört saati geçemez.(Ek cümle: 25/5/2005 – 5353/8 md.) Yakalama yerine en yakın hâkim veya mahkemeye gönderilme için zorunlu süre oniki saatten fazla olamaz.

(2) Gözaltına alma, bu tedbirin soruşturma yönünden zorunlu olmasına ve kişinin bir suçu işlediği şüphesini gösteren somut delillerin varlığına bağlıdır.

(3) Toplu olarak işlenen suçlarda, delillerin toplanmasındaki güçlük veya şüpheli sayısının çokluğu nedeniyle; Cumhuriyet savcısı gözaltı süresinin, her defasında bir günü geçmemek üzere, üç gün süreyle uzatılmasına yazılı olarak emir verebilir. Gözaltı süresinin uzatılması emri gözaltına alınana derhâl tebliğ edilir.

(4) (Ek: 27/3/2015-6638/13 md.) Suçüstü hâlleriyle sınırlı olmak kaydıyla; kişi hakkında aşağıdaki bentlerde belirtilen suçlarda mülki amirlerce belirlenecek kolluk amirleri tarafından yirmi dört saate kadar, şiddet olaylarının yaygınlaşarak kamu düzeninin ciddi şekilde bozulmasına yol açabilecek toplumsal olaylar sırasında ve toplu olarak işlenen suçlarda kırk sekiz saate kadar gözaltına alınma kararı verilebilir. Gözaltına alma nedeninin ortadan kalkması hâlinde veya işlemlerin tamamlanması üzerine derhâl ve her hâlde en geç yukarıda belirtilen sürelerin sonunda Cumhuriyet savcısına, yapılan işlemler hakkında bilgi verilerek talimatı doğrultusunda hareket edilir. Kişi serbest bırakılmazsa yukarıdaki fıkralara göre işlem yapılır. Ancak kişi en geç kırk sekiz saat, toplu olarak işlenen suçlarda dört gün içinde hâkim önüne çıkarılır. Bu fıkra kapsamında kolluk tarafından gözaltına alınan kişiler hakkında da gözaltına ilişkin hükümler uygulanır.

..."

14. 5271 sayılı Kanun'un *"Gözaltı işlemlerinin denetimi"* başlıklı 92. maddesi şöyledir:

"(1) Cumhuriyet başsavcıları veya görevlendirecekleri Cumhuriyet savcıları, adlî görevlerinin gereği olarak, gözaltına alınan kişilerin bulundurulacakları nezarethaneleri, varsa ifade alma odalarını, bu kişilerin durumlarını, gözaltına alınma neden ve sürelerini, gözaltına alınma ile ilgili tüm kayıt ve işlemleri denetler; sonucunu Nezarethaneye Alınanlar Defterine

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

kaydederler."

15. 5271 sayılı Kanun'un *"Yönetmelik"* başlıklı 99. maddesi şöyledir:

"(1) Gözaltına alınan kişilerin bulundurulacakları nezarethanelerin maddî koşulları, bu kişinin hangi görevlinin sorumluluğuna bırakılacağı, sağlık kontrolünün nasıl yapılacağı, gözaltı işlemlerine ilişkin kayıt ve defterlerin nasıl tutulacağı, gözaltına alınmanın başlangıcında ve bu tedbire son verildiğinde hangi tutanakların tutulacağı ve gözaltına alınan kişiye hangi belgelerin verileceği ile kolluk tarafından gerçekleştirilen yakalama işlemlerinin yürütülmesinde uyulacak kurallar, yönetmelikte gösterilir."

16. 5271 sayılı Kanun'un *"Tazminat İstemi"* başlıklı 141. maddesi şöyledir:

"(1) Suç soruşturması veya kovuşturması sırasında;

a) Kanunlarda belirtilen koşullar dışında yakalanan, tutuklanan veya tutukluluğunun devamına karar verilen,

b) Kanunî gözaltı süresi içinde hâkim önüne çıkarılmayan,

c) Kanunî hakları hatırlatılmadan veya hatırlatılan haklarından yararlandırılma isteği yerine getirilmeden tutuklanan,

d) Kanuna uygun olarak tutuklandığı hâlde makul sürede yargılama mercii huzuruna çıkarılmayan ve bu süre içinde hakkında hüküm verilmeyen,

e) Kanuna uygun olarak yakalandıktan veya tutuklandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

f) Mahkûm olup da gözaltı ve tutuklulukta geçirdiği süreleri, hükümlülük sürelerinden fazla olan veya işlediği suç için kanunda öngörülen cezanın sadece para cezası olması nedeniyle zorunlu olarak bu cezayla cezalandırılan,

g) Yakalama veya tutuklama nedenleri ve haklarındaki suçlamalar kendilerine, yazıyla veya bunun hemen olanaklı bulunmadığı hâllerde sözle açıklanmayan,

h) Yakalanmaları veya tutuklanmaları yakınlarına bildirilmeyen,

i) Hakkındaki arama kararı ölçüsüz bir şekilde gerçekleştirilen,

j) Eşyasına veya diğer malvarlığı değerlerine, koşulları oluşmadığı halde elkonulan veya korunması için gerekli tedbirler alınmayan ya da eşyası veya diğer malvarlığı değerleri amaç dışı kullanılan veya zamanında geri verilmeyen,

k) (Ek: 11/4/2013-6459/17 md.) Yakalama, adli kontrol veya tutuklama işlemine karşı Kanunda öngörülen başvuru imkânlarından yararlandırılmayan,

l) (Ek:2/3/2024-7499/12 md.) Konutunu terk etmemek veya uyuşturucu, uyarıcı veya uçucu maddeler ile alkol bağımlılığından arınmak amacıyla hastaneye yatmak dâhil, tedavi veya muayene tedbirlerine tâbi olmak ve bunları kabul etmek şeklindeki adli kontrol yükümlülükleri uygulandıktan sonra haklarında kovuşturmaya yer olmadığına veya beraatlerine karar verilen,

Kişiler, maddî ve manevî her türlü zararlarını, Devletten isteyebilirler.

(2) Birinci fıkranın (e), (f) ve (l) bentlerinde belirtilen kararları veren merciler, ilgiliye tazminat hakları bulunduğunu bildirirler ve bu husus verilen karara geçirilir.

(3) (Ek:18/6/2014-6545/70 md.) Birinci fıkrada yazan hâller dışında, suç soruşturması veya kovuşturması sırasında kişisel kusur, haksız fiil veya diğer sorumluluk hâlleri *de dâhil olmak üzere hâkimler ve Cumhuriyet savcılarının verdikleri kararlar veya yaptıkları işlemler nedeniyle tazminat davaları ancak Devlet aleyhine açılabilir.*

(4) (Ek:18/6/2014-6545/70 md.) Devlet, ödediği tazminattan dolayı görevinin gereklerine aykırı hareket etmek suretiyle görevini kötüye kullanan hâkimler ve Cumhuriyet savcılarına bir yıl içinde rücu eder."

17. 5271 sayılı Kanun'un *"Tazminat isteminin koşulları"* başlıklı 142. maddesinin ilgili 1. ve 2. fıkraları şöyledir:

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

“(1) Karar veya hükümlerin kesinleştiğinin ilgilisine tebliğinden itibaren üç ay ve her hâlde karar veya hükümlerin kesinleşme tarihini izleyen bir yıl içinde tazminat isteminde bulunulabilir.

(2) İstem, zarara uğrayanın oturduğu yer ağır ceza mahkemesinde ve eğer o yer ağır ceza mahkemesi tazminat konusu işlemle ilişkili ise ve aynı yerde başka bir ağır ceza dairesi yoksa, en yakın yer ağır ceza mahkemesinde karara bağlanır...

….”

18. 5271 sayılı Kanun'un *"Cumhuriyet savcısının görev ve yetkileri"* başlıklı 161. maddesinin ilgili ilk beş fıkrası şöyledir:

"(1) Cumhuriyet savcısı, doğrudan doğruya veya emrindeki adlî kolluk görevlileri aracılığı ile her türlü araştırmayı yapabilir; yukarıdaki maddede yazılı sonuçlara varmak için bütün kamu görevlilerinden her türlü bilgiyi isteyebilir. Cumhuriyet savcısı, adlî görevi gereğince nezdinde görev yaptığı mahkemenin yargı çevresi dışında bir işlem yapmak ihtiyacı ortaya çıkınca, bu hususta o yer Cumhuriyet savcısından söz konusu işlemi yapmasını ister.

(2) Adlî kolluk görevlileri, elkoydukları olayları, yakalanan kişiler ile uygulanan tedbirleri emrinde çalıştıkları Cumhuriyet savcısına derhâl bildirmek ve bu Cumhuriyet savcısının adliyeye ilişkin bütün emirlerini gecikmeksizin yerine getirmekle yükümlüdür.

(3) Cumhuriyet savcısı, adlî kolluk görevlilerine emirleri yazılı; acele hâllerde, sözlü olarak verir. (Ek cümle: 25/5/2005 - 5353/24 md.) Sözlü emir, en kısa sürede yazılı olarak da bildirilir.

(4) Diğer kamu görevlileri de, yürütülmekte olan soruşturma kapsamında ihtiyaç duyulan bilgi ve belgeleri, talep eden Cumhuriyet savcısına vakit geçirmeksizin temin etmekle yükümlüdür.

(5) Kanun tarafından kendilerine verilen veya kanun dairesinde kendilerinden istenen adliye ile ilgili görev veya işlerde kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kamu görevlileri ile Cumhuriyet savcılarının sözlü veya yazılı istem ve emirlerini yapmakta kötüye kullanma veya ihmalleri görülen kolluk âmir ve memurları hakkında Cumhuriyet savcılarınca doğrudan doğruya soruşturma yapılır. Vali ve kaymakamlar hakkında 2.12.1999 tarihli ve 4483 sayılı Memurlar ve Diğer Kamu Görevlilerinin Yargılanması Hakkında Kanun hükümleri, en üst dereceli kolluk amirleri hakkında ise, hâkimlerin görevlerinden dolayı tâbi oldukları yargılama usulü uygulanır.

..."

19. 5271 sayılı Kanun'un *"Adlî kolluk ve görevi"* başlıklı 164. maddesi şöyledir:

"(1) Adlî kolluk; 4.6.1937 tarihli ve 3201 sayılı Emniyet Teşkilatı Kanununun 8, 9 ve 12 nci maddeleri, 10.3.1983 tarihli ve 2803 sayılı Jandarma Teşkilat, Görev ve Yetkileri Kanununun 7 nci maddesi, 2.7.1993 tarihli ve 485 sayılı Gümrük Müsteşarlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin 8 inci maddesi ve 9.7.1982 tarihli ve 2692 sayılı Sahil Güvenlik Komutanlığı Kanununun 4 üncü maddesinde belirtilen soruşturma işlemlerini yapan güvenlik görevlilerini ifade eder.

(2) Soruşturma işlemleri, Cumhuriyet savcısının emir ve talimatları doğrultusunda öncelikle adlî kolluğa yaptırılır. Adlî kolluk görevlileri, Cumhuriyet savcısının adlî görevlere ilişkin emirlerini yerine getirir.

(3) Adlî kolluk, adlî görevlerin haricindeki hizmetlerde, üstlerinin emrindedir."

20. 5271 sayılı Kanun'un *"Diğer kolluk birimlerinin adlî kolluk görevi"* başlıklı 165. maddesi şöyledir:

"(1) Gerektiğinde veya Cumhuriyet savcısının talebi halinde, diğer kolluk birimleri de adlî kolluk görevini yerine getirmekle yükümlüdür. Bu durumda, kolluk görevlileri hakkında, adlî görevleri dolayısıyla bu Kanun hükümleri uygulanır."

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

21. 01/06/2005 günlü ve 25832 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak yürürlüğe giren Yakalama, Gözaltına Alma ve İfade Alma Yönetmeliği'nin *"Amaç"* başlıklı 1. maddesi şöyledir:

> *"Bu Yönetmeliğin amacı, bütün adlî kolluk görevlileri ile gerektiğinde veya Cumhuriyet savcısının talebi üzerine adlî kolluk görevini ifa eden diğer kolluk görevlilerinin, Cumhuriyet savcılarının bilgi ve emirleri doğrultusunda yürütecekleri adlî soruşturma sırasında kolluk tarafından gerçekleştirilen yakalama, gözaltına alma, muhafaza altına alma ve ifade alma işlemlerinin yürütülmesinde uyulacak usul ve esasları düzenlemektir."*

22. Yönetmeliğin *"Tanımlar"* başlıklı 4. maddesi şöyledir:

> *"Bu Yönetmelikte geçen;*
> *.....*
> *Gözaltına alma: Kanunun verdiği yetkiye göre, yakalanan kişinin hakkındaki işlemlerin tamamlanması amacıyla, yetkili hâkim önüne çıkarılmasına veya serbest bırakılmasına kadar kanunî süre içinde sağlığına zarar vermeyecek şekilde özgürlüğünün geçici olarak kısıtlanıp alıkonulmasını,*
> *Muhafaza altına alma: Kanunun yetki verdiği hâllerde yetkili merci önüne çıkarılması gereken kişilerin ilgili kurumlar veya kişilerce teslim alınana kadar sağlıklarına zarar vermeyecek şekilde ve zorunlu olduğu ölçüde özgürlüklerinin kısıtlanıp alıkonulmasını,*
> *.....*
> *ifade eder."*

23. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun "*İdari dava türleri ve idari yargı yetkisinin sınırı"* başlıklı 2. maddesinin birinci fıkrasının (a) ve (b) bentleri şöyledir:

> *"1. (Değişik: 10/6/1994 - 4001/1 md.) İdari dava türleri şunlardır:*
> *a) (İptal: Anayasa Mahkemesinin 21/9/1995 tarihli ve E:1995/27, K:1995/47 sayılı kararı ile; Yeniden Düzenleme: 8/6/2000-4577/5 md.) İdarî işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlâl edilenler tarafından açılan iptal davaları,*
> *b) İdari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları*
> *..."*

IV. İNCELEME VE GEREKÇE

A. İlk İnceleme

24. Uyuşmazlık Mahkemesinin Rıdvan GÜLEÇ'in Başkanlığında, Üyeler Nilgün TAŞ, Doğan AĞIRMAN, Eyüp SARICALAR, Ahmet ARSLAN, Mahmut BALLI ve Bilal ÇALIŞKAN'ın katılımlarıyla yapılan 22/09/2025 tarihli toplantısında; 2247 sayılı Kanun'un 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada, idari ve adli yargı yerlerince karşılıklı verilmiş kesinleşmiş ve kesin kararlar bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği ek karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

25. 2247 sayılı Kanun'un 14. maddesinde yer alan, *"Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli ve idari yargı mercilerinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.*
Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca (…) ileri sürülebilir."

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak, hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

26. 2247 sayılı Kanun'un 19. maddesindeki *"Adli ve idari yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.*

(Değişik ikinci fıkra: 23/7/2008-5791/9 md.) Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir..." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

27. Kanun koyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

28. Olayda, idari yargı yerince verilen görevsizlik kararından sonra dosyanın geldiği adli yargı yerince kesin olarak görevsizlik kararı verilmiş, ancak daha sonra davacı vekili tarafından dosyanın uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi yolundaki dilekçe üzerine Mahkemece bir üst yazı ile dava dosyalarının Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerekirken bir ek karar ile 2247 sayılı Kanun'un 19. Maddesi kapsamında dosyaların Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine ve Uyuşmazlık Mahkemesi tarafından görevli yargı yolunun belirlenmesine kadar bekletici mesele yapmasına karar verilmiştir. Bu haliyle, adli yargı yerince verilen ek karar, 2247 sayılı Kanun'da öngörülen yönteme uymamakta ve hukuken kabul edilebilir bir nitelik taşımamaktadır.

29. Buna göre Uyuşmazlık Mahkemesinin önüne gelen görev uyuşmazlığını 2247 sayılı Kanun'un 14. Maddesi kapsamında kabul etmek, gerek usul ekonomisine gerek Uyuşmazlık Mahkemesinin kuruluş amacına uygun olacaktır. Bu bağlamdı, idari ve adli yargı yerleri arasında anılan Kanun'un 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dava dosyası ve idari yargı dava dosyasına esas belgelerin UYAP çıktılarının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesine gönderildiği ve usule ilişkin işlemlerde başka bir noksanlık da bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliğiyle karar verildi.

B. Esasın İncelenmesi

30. Raportör-Hâkim Şerife ÖZDOĞAN IŞIK'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan, ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin ve Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra, gereği görüşülüp düşünüldü:

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

31. Dava, davacının Adana İl Emniyet Müdürlüğü Gasp Büro Amirliğinde 29/06/2020 tarihinde uygulanan gözaltı işlemi sonrasında, ifadesinin alındığı süreçte, maruz kaldığı kötü muamele, haksız ve hukuka aykırı eylemler nedeniyle uğranıldığı ileri sürülen manevi zararın tazmini istemiyle açılmıştır.

32. Dava dosyasının incelenmesinden; davacının 29/06/2020 tarihinde gerçekleşen bir öldürmeye teşebbüs olayı nedeniyle ilk olarak bilgi sahibi sıfatıyla Adana İl Emniyet Müdürlüğü Gasp Büro Amirliğine getirildiği, ilerleyen süreçte ilgili cumhuriyet savcısının gözaltı kararı sonrasında ifadesinin alınması sırasında polis memurları tarafından onur ve haysiyet kırıcı muameleye, yoğun işkence ve eziyete maruz bırakıldığı, polis memurları O.Ö. ve M.A. tarafından görevleri sırasında davacıya karşı yaralama ve hakaret eylemlerini gerçekleştirmeleri nedeniyle Adana 31. Asliye Ceza Mahkemesinin E.2021/267, K.2023/225 sayılı dosyasında yapılan yargılama sonucu 30/05/2023 tarihli celsede sanıkların ayrı ayrı *"Zor Kullanma Yetkisine İlişkin Sınırın Aşılması Suretiyle Kasten Yaralama Suçundan"* cezalandırılmalarına karar verildiği, kararın kesinleştiği, bu süreçte duyulan elem ve ızdıraba karşılık gelmek üzere 75.000 TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işletilecek yasal faiziyle birlikte davalı idareden tazminine karar verilmesi istemiyle bakılmakta olan davaların açıldığı anlaşılmaktadır.

33. Yukarıda belirtilen Anayasal düzenlemelere göre; *"kuvvetler ayrılığı"* ilkesi gereğince fonksiyonel bakımdan yargı organı yasama ve yürütmeden ayrı tutulmuş olup, bağımsız bir organ olan yargının yargılama süreci ile ilgili işlemlerinin Anayasa'nın 125. maddesinde öngörülen *"idari işlemler"* kapsamına girmediği ve bu nedenle yargısal işlemler dolayısıyla idari yargı yoluna başvurulamayacağı açıktır. Bu durum, Ülkemiz yargı sisteminin dayandığı *"yargı ayrılığı"* ve *"adli ve idari yargı organlarının birbirlerine karşı bağımsızlığı"* ilkelerinin de doğal bir sonucudur.

34. Yargısal faaliyet, soyut hukuk kurallarının bağımsız ve tarafsız yargı organları tarafından, yargısal usullere uyularak, somut bir olaya veya ilişkiye uygulanması şeklinde tanımlanmaktadır. Yukarıda yer alan mevzuata göre de, yargı erki içerisinde görev alan hakimlerin, mahkemelerin ve savcıların her işlemi yargısal faaliyet değildir. Hâkim ve savcılar, yargısal fonksiyonlarını yerine getirirken bir kısım idari işleri ve işlemleri de yapmak zorundadırlar. Bunlardan birisi de, adli kolluğun gözetimi ve denetimidir.

35. Buna göre, yürütülen suç soruşturması kapsamında kolluk kuvvetlerince gözaltında bulunduğu sırada, davacının mâruz kaldığı kötü muameleden dolayı uğradığını ileri sürdüğü zararın tazmini istemiyle açtığı davanın, hizmet kusuru esaslarına göre mi çözümleneceği, yoksa 5271 sayılı Kanun'un 141. maddesi kapsamında mı değerlendirileceğinin somut olayda açıklığa kavuşturulması gerekmektedir.

36. 5271 sayılı Kanun'un 142. maddesine göre ağır ceza mahkemelerince hükme bağlanacak olan tazminat davalarına ilişkin hâller, anılan Kanun'un 141. maddesinde sayma suretiyle belirlenmiş olup, yorum yoluyla bu hâllerin genişletilemeyeceği ve gözaltında iken işkence ve kötü muameleye maruz kalındığından bahisle tazminata hükmedilmesi istemiyle açılacak davaların bu madde gereğince Devlet aleyhine dava açılabilecek hâller arasında sayılmadığından, bu iddialarla açılan davalara ağır ceza mahkemelerince bakılamayacağı açıktır.

37. Olayda; davanın, haksız yakalama, gözaltı veya tutuklamadan değil, davacının gözaltında bulunduğu sırada gerçekleştiği iddia edilen kötü muameleden bahisle açıldığı anlaşılmıştır.

38. İdarenin, kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğunu

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin

kurala bağlayan Anayasa'nın 125. maddesine göre, idare fonksiyonu kapsamında personelinin davranışları nedeniyle verilen zararları idarenin hizmet kusuru esasına göre tazmin etmesi gerekmektedir. İdarenin yürütmekle görevli olduğu bir hizmetin kuruluşunda, düzenlenişinde veya işleyişindeki nesnel nitelikli bozukluk veya aksaklık ile personeli üzerindeki gözetim ve denetim görevinin gereği gibi yerine getirilmemesi sonucunda hizmetin kötü işlemesi, geç işlemesi veya hiç işlememesi idarenin hizmet kusuruna dayalı tazmin sorumluluğunun doğmasına yol açar. İdarenin bu hukuki sorumluluğundan kaynaklanan uyuşmazlıkların görüm ve çözümünde kural olarak idarî yargı mercileri görevlidir.

39. Bu itibarla, davacının yürütülen bir suç soruşturması esnasında ve gözaltında bulunduğu sırada işkence ve kötü muamele ve hakarete maruz kaldığından bahisle uğradığını ileri sürdüğü manevi zararın tazmini istemiyle açtığı davanın, hizmet kusuru esasına göre idarî yargı merciince çözümlenmesi gerekmektedir.

40. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurularak, Adana 3. İdare Mahkemesinin 10/01/2024 tarih ve E.2023/2445, K.2024/23 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

V. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Davanın çözümünde İDARİ YARGININ GÖREVLİ OLDUĞUNA,

B. Adana 3. İdare Mahkemesinin 10/01/2024 tarih ve E.2023/2445, K.2024/23 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA,

22/09/2025 tarihinde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Rıdvan	Nilgün	Doğan	Eyüp
GÜLEÇ	TAŞ	AĞIRMAN	SARICALAR

Üye	Üye	Üye
Ahmet	Mahmut	Bilal
ARSLAN	BALLI	ÇALIŞKAN

UYAP Bilişim Sistemindeki bu dokümana http://vatandas.uyap.gov.tr adresinden WddexGc - r7WiDcW - i/2goxG - QLvFmA= ile erişebilirsin